

איצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

טילי טילים של עבירות

טילים נופלים, פגיעות ישירות, נפגעי חרדה, הרוגים ופצועים. כל אלה הם רק משל למה שמתחולל במלחמה האמיתית – מלחמת היצר.

אנו חיים בעידן שדור המבול ודור הפלגה התאחדו, כפי שנהג לומר רבי יעקב מאיר שכטר, וזאת עוד לפני נפגעי הטכנולוגיה המכים בנו בכל עוז בעשור האחרון: אייפונים, מחשבים וכלי משחית מכל הסוגים חדרו כמעט לכל בית ולכל כיס.

מה עושים?

"תהילים נגד טילים!"

רבינו אומר: "כל אדם, כל מלחמות היצר שיש עליו וכל מה שנעשה עמו – הכל מבוואר ומפורש בתהלים, כי עיקרו נאמר על מלחמות היצר הרע וחילותיו, שהם עיקר האויבים והשונאים של האדם, שהוציאו למונעו מדרך החיים ולהורידו לשאל תחתיות... ורק על ענין מלחמה זאת נתיסד כל ספר תהלים. כי עיקר כלל ושורש יסוד של כל העצות להתקרב להשם יתברך, הוא רק אמירת תהלים ושארי תחינות ובקשות והתבודדות – לפרש שיהתו בינו לבין קונו, לבקש מלפניו, שיקרבהו לעבודתו יתברך. ורק על ידי זה זוכין לנצח המלחמה" (ליקוטי מוה"ר ח"ב קא).

זה לא אומר כמובן שאיננו צריכים כבר להתאמץ במלחמת היצר ורק להגיד תהלים... אלא שאנו נמצאים במצב רוחני נוראי כזה, שכמעט אבדה מאתנו הבחירה וכוחותינו דלים מאד במלחמה עקובה מדם זו. לכן, בלי עזרה מיוחדת מן השמים, בלי אמירת תהלים ותפילות פריטיות מתוך הלב, הרבה ככל שניתן, הנצחון שלנו על היצר המפלצתי שקם עליו בדור האחרון, הוא כמעט בלתי אפשרי.

העורך

תורה או תפילה?

מי קודם, רחל או לאה? – שאלה עתיקת-יומין זו ממשיכה ללוות אותנו עד עצם היום הזה: במה להתחיל, בלימוד התורה או בעסק התפילה?

שתי אמהות יש לעם ישראל, רחל ולאה. ובשפת המעשה: שתי דרכים ישנם כדי להוליד מצוות ומעשים טובים. האחת היא, ללמוד את התורה הקדושה, לדעת את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה; והשניה היא, לבוא כדל וכרש לפני ה', לספר ולשפוך לפניו כל אשר בלבנו, ולהתחנן ולבקש שיוכנו להתקרב אליו.

'רחל' מגלמת על פי הקבלה את התורה, "שהיא כרחל לפני גוויזה, שהכל גוויזין ופוסקין ממנה הלכות" (ליקוטי מוה"ר ח"ב). ולעומתה 'לאה' היא התפילה, שהרי עליה נאמר ויעיני לאה רכות, "שהיתה בוכה תמיד שלא תיפול בחלקו של עשיו, שזהו בחינת התפילות שמתפללין לה' יתברך להינצל מהיצר הרע וחילותיו, שהוא הס"מ, שהוא שרו של עשיו" (ליקוטי הלכות, ראש חודש ה, כט).

שתי אמהות קדושות, שני דברים קדושים והכרחיים, ואין חולק על נחיצותם של שניהם. השאלה היא רק: במה עלינו להתחיל? במה עלינו להשקיע בעיקר; להחכים ולדעת עוד ועוד, או לחמוק כמה שיותר ליער או לפינה נסתרת ולשפוך את הלב לפני ה'?

"ועל כן, אפילו יעקב אבינו,

עליו השלום, לא היה יכול לעמוד על הדבר, וסבר שבהכרח להתדבק תחילה ברחל, שהוא בחינת תורה שבעל פה, כי לכאורה נראה כך שצריכין להתחיל מעסק התורה" (ש).

הסיבה לכך שרוב בני האדם מעדיפים להתחיל ולהשקיע בעיקר בלימוד התורה ולהזניח את עסק התפילה וההתבודדות, היא פשוטה:

יפיה של התפילה נסתרה ונעלם... אין 'תעודות' למצטיינים בהתבודדות... ואי אפשר גם להעביר במילים את האור האלקי המתנוצץ בלב המתבודד.

"זהו בחינת 'ורחל היתה יפת תואר ויפת מראה, ועיני לאה רכות'. כי יופי ההידור של התורה שבעל פה, הכל רואין וחשוב בעיני הכל, והכל רצין אל המשגה. אבל ועיני לאה רכות... מעלות וחשיבות ענין זה של תפילה – אין הכל רואין, כי סוד התפילה גבוה וסתום ונעלם מאד. ועל כן אין בני אדם, אפילו הכשרים, רצין אחר זה כל כך; ואדרבא, בני אדם מזלזלים בה, כי תפילה הוא בחינת 'דברים העומדים

ברומו של עולם' – שגבוה ונשגב מאד, אבל – בני אדם מזלזלין בה'. ואפילו יעקב לא היה יכול לעמוד על הדבר, ועבד ברחל דייקא" (ש).

אך בסופו של דבר מה היה? לאה היתה הראשונה, ורחל בענותנותה מסרה לה את הסימנים! לאמור, עוסקים בתפילה ובהתבודדות, והתורה משמשת כסימנים ומדריכה את המתבודד אל מה להשתוקק ועל מה לבקש.

רק כך נולדים שנים עשר שבטי י-ה. רק כשנוצר החיבור בין התורה והתפילה, כשהתורה משמשת כסימנים למתבודד – רק אז נולדים מצוות ומעשים טובים.

"כי עיקר תולדות של צדיקים, שהם מעשים טובים, הם על ידי התפילה, שהיא בחינת לאה. וגם כל ההולדה של רחל היה רק בזכות שמסרה סימנים לאחותה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה זיזכור אלקים את רחל, 'שמסרה סימנים לאחותה'.

היינו, שכל הולדת הצדיקים שמולדין מעשים טובים על ידי התורה, שזהו העיקר – כי לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה – עיקר ההולדה הוא רק על ידי שמסרה הסימנים ללאה שהיא התפילה, היינו שגם כל לימוד התורה שבעל פה בחינת רחל, הכל בשביל לזכות לעשות מהתורה

תפילה" (ש).

בכן, כשאתה לומד תורה או קורא עלון זה – לא רק כדי להחכים ולאגור מידע, אלא – כדי לדעת אל מה להשתוקק ועל מה להתבודד, רק אז ייולד מנחם משהו. "כי עיקר זכות הצדיקים השלמים, שזוכין למצוות ומעשים טובים ולהינצל מהיצר הרע והחילותיו, העיקר על ידי תפילה שמתפללין לה' יתברך לזכות לקיים את התורה. וכמו שכתב רבנו ז"ל, שכל הצדיקים לא זכו למדרגתם כי אם על ידי התבודדות ותפילות" (ש).

בדרך זו הלכו כל אבותינו ורבותינו מיום בריאת העולם, "עד שבא אדמו"ר הקדוש, אור האורות, אור הגנוז והצפון, מוה"ר מברסלב וצוק"ל, וחדש הדרך הישן והקדוש הזה שדרכו בו אבותינו מעולם, ועסק הרבה בתפילה ותחנונים והתבודדות בשדות וביערות, ואמר שכל עסקו הוא תפילה. והוא האיר עינינו בחשכת אפילתנו, ללמד אותנו דרכים ישרים איך להתנהג בזה. ואמר פעם אחת לאנשיו: 'תנו לבבכם לי, ואוליך אתכם על דרך הדש שהוא הדרך הישן שדרכו בו אבותינו מעולם'" (הקדמת 'השפתות הנפש').

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוה"ר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	כסלו	ה"א	ה"ד	ה"ב	שבת
א	י	ה:	קצו	מה מו	נב
ב	יא	ו.	קצה	מו מוח	נג
ג	יב	ז:	קצט	מט נ	נד
ד	יג	ח.	ר	נא נב	נה
ה	יד	ט:	רא	נג נד	נו
ו	טו	י:	רב	נה נו	נז
ז	טז	יא:	רג	נז נח	נח

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"
ת.ד. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338
פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
בארה"ב 718-8552121
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 054-8419620
ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
otzrot.breslev@gmail.com

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיץ: נוחעם א. ברזעקי

החזן שיודע לשיר בלילה...

אותה, והיא מחפשת אותו. והיו מחפשים הרבה זה את זה עד שנתנו, וראו שאינם יכולים למצוא אחד את חברו. ונשאר עומדים, ועשו להם קנים... וכשמגיע הלילה, אזי אלו הווג ציפורים מתחילים כל אחד ואחת ליייל בקול יללה גדולה מאד, כי כל אחד מיילל על זוגו" (סיפורי מעשיות, מעשה משבעה בעטלערים).

אך גם אז יש תקוה, יש עדיין 'חזן'. כי יש 'חזן' שגם אז הוא 'יודע נגן', ובכינורו מנשבת גם בחצות לילה רוח צפונית ומנגנת, הלא הוא: דוד מלכא משיחא, נעים זמירות ישראל!

הוא הצדיק אשר גם כששני הציפורים – המרמוזת על הקב"ה וישראל – רחוקות זו מזו ומייללות, הריהו 'משליך קולות' וחזור ומחבר אותם בשיר וניגון. כפי שמעיד על עצמו אותו 'בעטלער עקום הצוואר' ואומר: "אני יכול להשליך את הקול של הציפור, שיגיע סמוך למקום הציפור. וכן להשליך קול הציפור, שיגיע סמוך למקום הציפור. ולהמשיכם יחד על ידי זה".

אותו צדיק קורא לנו בקול גדול: "קומו רוני בלילה", ומלמד אותנו בתורותיו, שיחותיו ומעשיותיו, אך להמשיך לשיר ולרנן גם בתוקף החושך, עדי יחזור ויתחברו שני הכרובים!

וזהו גם עבודתם של ה"חזנים", הצדיקים הקדושים בעלי החזון ורוח הקודש, לחזור ולחבר בניגונים את שני הכרובים, את השמים והארץ, את כנסת ישראל לאביהם שבשמים.

אך עתה נשאלת השאלה: 'איך נשיר את שיר ה' על אדמת ניכר? בהיותנו שרויים על אדמתנו, קיבלנו שפע הארות והחזרות בשירות ותשבחות, אך עתה כשהכל חשך וסתום, איך נשיר?

הלא אותן הקליפות הסובבות אותנו, לא רק שהן חוסמות את השפע לבל יגיע אלינו, אלא הן גם דואגות שגם כשהשפע יגיע, יישאר השפע אצלנו ולא יחזור ויעלה בשירות ותשבחות. ומה נעשה אנן?

בחצות הלילה, בתוקף החושך, אין מי שינגן, נסתם כל 'חזן' ונדם כל 'חזן'. ותחת קולות של נגינה, נשמעות נבחותיהם של הכלבים הצועקים באשמורת השנייה, בחצות הלילה (ברפ"ט). אותה שעה ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון, ביללות של 'תיקון חצות', 'על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון'...

בשעה זו של חצות הלילה, מתגברת הייללה של שני הכרובים, שני הציפורים הרחוקים זה מזה ומייללים זה על זה. "כי יש שני ציפורים, אחד זכר ואחת נקבה, והם רק זוג אחד בעולם. ונאבדה הנקבה. והוא הולך ומחפש

"קול הנגינה נמשכת מן הציפורים... וכתוב בוהר שהשתי צפרים יונקים מאתר דביאים ינקין. לכך נקרא המנגן חזן מלשון חזון, היינו לשון נבואה..."

"והנגינה שאינו בקדושה היא בחינת 'מאחר עלות' – מאחורי הקדושה. ודוד המלך, עליו השלום, היה יכול לתקן נגינה זו גם כן, ועל ידי זה נתעלה מלכות קדושה".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, ג)

הקדוש ברוך הוא משפיע לנו שפע גשמי, לחם לאכול ובגד ללבוש; ושפע רוחני, הרהורי תשובה והשתוקקות, הארות והשגות. ומה עלינו לעשות? להחזיר את השפע אליו בשירים ובניגונים! לשיר ולרנן לפניו שירות ותשבחות.

לא באנו כאן לעולם הזה לקבל בלבד, אלא לקבל על מנת להחזיר; לקבל שפע מאת ה', ולהחזיר לו בשירות ותשבחות. לחזור ולהתחבר - על ידי השפע הנשפע עלינו ממרומים – בחי העולמים ברינה וזמרה.

וזהו סוד הניגון: החיבור. 'כי התחברות שני דברים הוא על ידי ניגון וכלי שיר' (ליקוטי מוהר"ן, רלו).

ניגון זה צריך להתנגן כאן מעולם העשיה. 'ועל כן אומרים הלויים שיר על הדוכן, כי עיקר השיר והתהילה לה' יתברך כשעולין מתכלית גשמיית המקום, מנקודת המרכז ממש שבבטן האדמה" (ליקוטי הלכות, ערב ה, לו).

דורות

בעקבות הדורות בחסידות

רבי צבי אריה בן-ציון רוזנפלד

כל השנים השתוקק לסנוע לציון רבינו הקדוש. בזכות היותו אורח אמריקאי, התאפשר לו הדבר ביתר קלות. בחנוכה תשכ"ד נסע לראשונה בראש חבורה בת אחד עשר איש, לאומן. מאז ועד פטירתו ערך שש עשרה נסיעות כאלו, וזיכה כמאה איש להגיע לציון רבינו, בעוד השלטון הקומוניסטי שולט ביד רמה.

חמישים ושתיים פעמים ביקר בארץ ישראל ואף נכסף להשתקע בה, אולם סרב לעזוב את שליחותו הקדושה בהפצת אורו של רבינו בארה"ב. בחודשים האחרונים לחייו זכה להשתקע בארץ הקודש, להסתלק בה ולהטמן באדמתה.

רבי צבי אריה בן-ציון רוזנפלד, הגאון העצום והחסיד הנלהב, שברח מהכבוד ונהג בפשטות כשווה בין שווים, נסתלק לעולמו ביום שני, י"א בכסלו תשל"ט, ונטמן בהר הזיתים.

בביאליסטוק – שם הוסיף רבי צבי אריה התמדה על התמדתו בלימוד הפוסקים לאסוקי שמעתא אליבא דהלכתא, ובגיל עשרים ושלוש הוסמך להוראה על ידי רבי אברהם יפהן.

באותה תקופה נלקח לחתן על ידי הגאון רבי רפאל אליעזר פייבלזון, מרבני שיקאגו.

עם פרוץ השואה האיומה פעל רבי צבי אריה רבות למען זעוד ההצלה; שעסק בהצלת יהודים מאיופה הבווערת. כמו כן הירבה פעלים למען עניי ארץ ישראל ופליטי החרב. בנוסף, התמסר להדפסת ספרי רבינו, הפצתם ולימודם ברבים.

עמד בקשרים עם גדולי התורה באמריקה שהוקירוהו מאד. הגאון רבי משה פיינשטיין פעם כששוחח עמו בדברי תורה, התפעל מגדלותו בתורה ואמר עליו לאחר מכן: "הוא היה יכול לשבת במקום של כבוד בין גדולי הדור – תורה מונחת בקרן זוית". רבי משה נהג לצרפו לדיני תורה מורכבים.

בשנת תש"ט עלה לחונן את עפר ארץ הקודש, כאן הכיר את החסיד הגאון רבי אברהם שטרנהרץ, שאף הוא סמך אותו להורות הוראה בישראל. מאז החשיבו לרבו ועמד עמו בקשרי מכתבים כל העת.

לאחר שובו מארץ ישראל, יקדה בקרבו ביתר שאת אשו של רבינו, והוא קרב רבים למעייני הקדוש. כשבתות הוומן לדרוש בישיבות שונות בפני התלמידים הצעירים והיה דולה ומשקה להם מתורתו משיבת הנפש של רבינו. רבים מהם העידו שנים רבות לאחר מכן, כי הדברים ששמעו ממנו בצעירותם, עדיין מאירים את דרכם בחייהם.

מאות התקרבו על ידו לדרכו של רבינו, ומשפחות רבות ניצלו על ידו מהתבוללות כמשמעה, או מהיטמעות בדרכי הגויים.

נולד בט"ז בשבט תרפ"ב בעיר גדניה שבפולין, לאביו רבי ישראל אבא ב"ר יהודה ב"ר שמחה ב"ר שמואל יצחק רוזנפלד רבה של טשערין ומתלמידי רבינו הקדוש. רבי שמחה היה חתנו של רבי אהרן מברסלב תלמיד רבינו.

אביו רבי ישראל אבא היה חסיד נלהב, מיקירי חסידי ברסלב בטשערין, היו לו קשרים עם שרים בממשל הרוסי והוא השתדל באמצעותם להיטיב עם חבריו. בהמשך הוגר לפולין ושם נולד לו בנו דן. בברית המילה נקרא שמו 'צבי אריה' על שם דודו שנהרג על קידוש השם (הוא היה קרוי על שם רבי צבי אריה בן רבי אהרן מברסלב).

בהיותו תינוק בן חצי שנה התפשטה בפולין מגיפת דבר שהפילה חללים רבים, אף הוא חלה במחלה זו וכפסע היה בינו ובין המוות. בעצת רבי ישראל מאיר הכהן מראדין, בעל היחפץ חיים, הוסיפו לו את השם בן-ציון כסגולה לאריכות ימים. ואכן, הוא שב לאיתנו.

בשנת תרפ"ד, כשהיה בן שנתיים, היגרו הוריו ליבשת אמריקה והתיישבו בברוקלין. וכך הועדה לו ההשגחה הפרטית את התפקיד הגדול, להיות שליחו של רבינו ביבשת זו ולקרב רבים לדרכו הקדושה.

כשגדל הנער צבי אריה, למד בישיבה קטנה על שם הגאון רבי חיים ברלין, ולאחר מכן ב'מתכתא תורה ודעת'. הוא הוכר כעילוי ומתמיד עצום שלא מש מספריו. בהיותו בן שש עשרה החל לשום עיונו בספרי רבינו, ובכח התמדתו הבלתי רגילה הגה בהם שעות ארוכות, עד שהיו שגורים בפיו. כל זאת בד בבד עם התמדתו בש"ס, אותו סיים בהיותו בן עשרים ואחת.

לאחר מכן עבר ללמוד בישיבת 'בית יוסף-נובהרדוק' שבראשה עמד הגאון רבי אברהם יפהן – לפניו ראש ישיבת נובהרדוק

נקודה

**כמו שאסור להעליב אחרים,
כך אסור לנו להעליב את עצמנו!**

(ליקוטי הלכות, ערלה ד, טז)

הנעסים נעלמו באומן

"היה זה בחודש כסליו העבר, בצהרי היום אירע בביתי מאורע מסוים שהעלה את חמתי לגבהים בלתי ידועים. התפרצתי בצורה קיצונית שהצליחה להדהים אף אותי בעצמי, ורק לאחר כמה שעות הצלחתי להירגע קצת. משנרגעתי לא הייתי מסוגל לסלוח לעצמי; בבת אחת עלה במחשבותי מצבי הנפשי שוב ושוב והתפוצץ לי בפנים, עד שהחלטתי כי טוב מותי מחיי, איבדתי כל טעם להמשיך ולחיות בצורה כזאת, ידעתי כי בדרך הטבע אין לי שום ישועה, ויצאתי החוצה לחפש דרך נוחה ומהירה לסיים את החיים רח"ל - - -"

"כמלאך מן השמים הופיע מול עיני חסיד ברסלב עליו המוניע לעיירתני לפעמים. כשראה את פני החמוצות והמתוחות, ניגש אלי בחיוך ואמר שוב ושוב 'סע לאומן, מקומך אצל רבי נחמן! והציע לי לנסוע לשבת-חנוכה הקרובה לאומן.

"נשארתי עומד בוהה ומשתומם; מה לי ולאומן? אולם במצבי העגום החלטתי שאין לי מה להפסיד; תוכניותי הנוראות יכולות לחכות גם לאחר הנוכח... בינתיים אסע לציון רבי נחמן, אולי באמת משם תבוא הישועה.

"מה אומר ומה אדבר!" ממשיך העשיר לספר לבן שיחו, "הגעתי בערב שבת, ומיד ניגשתי לציון ואמרתי לרבי נחמן: 'אני לא יוצא מכאן ולא זו מהמקום כל עוד אני מרגיש שיש בליבי שמץ של כעס כל שהוא'. לא שכרתי מקום לינה, לא סידרתי לעצמי סעודות, כלום! נצמדתי לציון הקדוש בלבד.

"עבר יום, חלפו יומיים, בהם לא יצאתי מהיכל הציון הקדוש כלל. שפכתי כל נפשי בבקשה לרחמים, עד שהרגשתי אט אט כי לבי חלל בקרבי - - - פתאום הרגשתי מטוהר ורחוץ ללא שיריים של כעס וטרונות כל שהם - - - נולדתי מחדש - - -"

"מה אגיד לך?" מסיים העשיר, "מאז עברו 4 חודשים שלמים, בהם לא כעסתי אפילו פעם אחת!!!"

וכמנהגו עשה את דרכו לעבר ביתו המפואר של ג. בעודו מחכה לפתיחת הדלת, הכין את עצמו נפשית למנות הכעס שהוא עשוי לספוג כאן, כשהוא מהרהר על כפרת העוונות שיזכה לקבל.

הדלת נפתחה, וכאילו אדם אחר ניצב שם. מר ג. מקבלו בכבוד ובידידות שאינה מצויה, מזמינו לשבת, כשהוא ממחר למטבח לכבד את האורח הנכבד בכוס קפה מהביל. רק מי שמכיר את העשיר הכעסן יכול להבין איזו תפנית חדה אירעה כאן; העסקן נאלץ לצבוט את עצמו בכדי להווכח שאין זה חלום, ושאין הוא הווה בהק"ץ...

העשיר מתיישב מולו ומתחיל לדבר עמו על דא ועל הא, על מצב המוסדות בארץ הקודש ושאר ירקות, תוך כדי שהוא פותח את ארנקו ומעניק תמיכה הגונה ביותר למען המטרה שלשמה הגיע האורח.

העסקן לא הצליח לגרוע עין מפניו של העשיר, כשהוא נבון כולו מחוסר ההצלחה להסתיר את התפעמותו מהשינוי הקיצוני שחל באישיותו של היושב לפניו. העשיר קלט את המבטים, וכדי למנוע מבוכה, יום בעצמו ופתח את הנושא הטעון כל כך:

"לבטח אתה משתומם על השינוי שחל בי; איך מסוגל להבין כיצד השתנית כל כך, ובמקום לכעוס ולרטון, אני מדבר איתך בנחת ללא שמץ של כעס. אספר לך כיצד קרה הדבר:

שמו של ג. מעשירי אחת המדינות השייכות לגוש האירופי, היה ידוע אצל כל יהודי עירו, ולא כל כך לטוב. גם אם נקלע בקרבתו אורח מרוץ לעיר - ובדרך כלל היו אלה משולחים עבור מטרות צדקה וחסד שהתדפקו על פתחו - לא יכול היה להתעלם מהמידה הנוראה שאין גרועה ממנה, בה 'ניחון' ג.

כעס. אבל לא סתם כעס, אלא חרון אף ונרגנות אין סופית, שעלתה ובצבצה על כל צעד ושעל עם חוסר שליטה עצמית. זו היתה המידה המגונה שהשתלטה על ג. ולא נתנה לו מנוח במשך עשרות שנים.

בעיקר סבלו ממנו בני ביתו הקרובים ביותר, כאשר כל תקלה קטנה או התעכבות קלה, גררה בעקבותיה מסכת מרורים של טרונות וצעקות מתוך כעס ומרירות אין קץ. אפילו אורחים לרגע, היו בדרך כלל טועמים מכעסו של זה, וכמעט נשבעים שלא לדרוך שוב על מפתנו.

הרב ר. הוא עסקן וותיק של חצר חסידית ידועה בעיר הקודש בירושלים, היוצא מידי תקופה לחו"ל לגייס כספים למטרות נשגבות. בין הכתובות שהוא מקפיד שלא לדלג עליהם, הוא ביתו של ג. שכן למרות מידת הכעס הגרועה, נוהג מר ג. להעניק למוסדות התורה סכומי עתק לצדקה, כשהסכום משתנה לפי מצב רוחו...

ההפתעה הגדולה חיכתה לעסקן באביב של שנת תש"ס. כהרגלו יצא למסע ההתרמה במדינות אירופה,

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

הפצים שהיו שייכים לרבינו הקדוש

הר"ר חיים כץ

הרב מרדכי קנלסקי, מחסידי ברסלב בעיר קרמנצ'וק, שהיה נחשב לאיש אמיד, רכש בשנת תרע"ג בערך מאחד מנכדי רבנו שהיה במצוקה כלכלית, 4 פריטים המיוחסים לרבינו הקדוש:

2 גביעים.

מקל הליכה.

כיפה.

ר' מרדכי נפטר לאחר מלחמת העולם הראשונה בגיל צעיר יחסית, והותיר אחריו 4 יתומים: ר' נחמן קנלסקי ("רוסישער"), ר' יהושע בן ציון ששינה את שם משפחתו בזמן מלחמת העולם השנייה לקנייבסקי, ושתי בנות, שאחת מהן נפטרה בגיל 18 בקרמנצ'וק.

אלמנתו רצתה מאד לצאת מרוסיה. היתה לה מסורת שבעל החפץ הולך אחר החפץ. מכיון שכך, כשראתה אנשים נוסעים לארץ ישראל, שלחה עמהם את החפצים.

כך שלחה עם גיסה הרב משה בער רוזנפלד שעלה לארץ בשנת תרצ"ו, גביע אחד.

הגביע נותר בסופו של דבר בידי המשפחה ונמצא כיום אצל הנכד, הרב זלצמן מירושלים.

בשנת תרצ"ד עלה ר' הירש לייב ליפא לארץ ישראל, והאלמנה מרת קנלסקי מסרה לו את המקל של רבנו.

המקל היה בירושלים העתיקה ונשאר בביתו של ר' שמואל שפירא בשעת המנוסה מהעיר העתיקה בזמן מלחמת תש"ח.

בני ר' שמואל שפירא, ר' נחמן שלמה יצחק ור' נתן דוד, עדיין זוכרים את המקל שהיה מונח אצלם בבית, שראשו היה עשוי מכסף טהור.

בהמשך שלחה האלמנה עם בנה ר' יהושע בן ציון את הגביע ואת הכיפה, והוא הגיע עימם לארץ בשנת תשי"ב.

הפצים אלה עדיין שמורים אצל המשפחה.

לחידודא

חידה מס' 128

חידון השנוע לעצירים

על איזה דבר אומר רבינו שצריך לחזור עליו אלפי פעמים?

הפתרון לחידה מספר 127

על מה כותב רבינו שבכך הוא משמח את הקב"ה?
כשאדם משמיע חידושי תורה
 (ספר המידות לימוד ג)

זכה בהגרלה לחידה מס' 126

נתן גלנטי, צה"ל 6, צפת

בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

הרה"ח ר' ש. משה קרמר

כלל חסידי ברסלב סיימו והתחילו בימים אלו את הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, ורבים הם הרוצים ברור בענין לימוד הספר הק' בעיון או בבקיאות או אף באמירה.

הנה, גודל חובת ומעלת לימוד הספר הק' הזה אין לשער, כמוכבא הרבה מאוד בספריו הק'.

בתורה "לכו חזו" מדובר בגדולת רשב"י זיע"א, אשר כמו חבריו התנאים הק' ראה גם הוא את שכחת התורה בדורות האחרונים, אך לעומתם הוא טען כי על ידו התורה לא תשכח, וזאת כי הוא הכין תרופה למכות הדור האחרון, שהוא החלק הנסתר שבתורה שבכוחו להאיר גם בדור מחשכים זה, ולכן הוזהר הק' היה נסתר מעין כל חי שנים רבות, ורק במאות השנים האחרונות התגלה בעולם, כי אכן לצורך הדורות החלשים כתבו.

רביה"ק מלמדנו בתורה ל' כי ככל שהחולה גדול ביותר, הוא צריך רופא גדול ביותר, ולכן כמה שהדורות יותר חלשים צריכים מנהיג גדול יותר שיכול להוריד עצמו לנמוכים ביותר. ולכן הדורות הקודמים הספיק להם התורה שבגולה – לגודל קדושתם וכוחם, אבל בדורות האחרונים, לרוב חלישותם אינם יכולים להחזיק עצמם ע"י תורת הנגלה לבדה, הגם שהיהו ת"ח ויודעי תורה, אבל לא יספיק להם הדבר להתקרב להשי"ת אשר זה כל עיקר תכלית התורה הק', והיא היא שכחת התורה שראו חכמים בכרם ביבנה, ולכן הוצרכו לזיהרה הגדול של תורת הנסתר שתאיר בעמקי חשכותם, שיתקרבו להשי"ת ע"י, וכמוכבא ממוהר"ח ש"ע"י לימוד תורת הסוד, גם תורת הנגלה מקבלת פנים חדשות.

והנה בדורות שלנו, כאשר החושך ממש יכסה ארץ והתגברותו של הבעל דבר על כל אחד ואחד היא נוראית ביותר רח"ל, ריחם עלינו הקב"ה והוריה עלינו אורו הגדול והנשגב של הספר הקדוש "ליקוטי מוהר"ן" כאשר רבינו הק' העיד שכל תורתו הוא הוריד מגבהי מרומים, מקום אשר לא השיג שום בן אנוש מעולם, והוצרך לצמצם את תורתו אלפים ורבבות צמצומים כדי שיוכל כל יחיד ויחיד בכל מדרגה שהוא להנות מאור זיו תורתו הק'.

ובאמת מובן מדברי מוהר"ח ומרבינו הק' בעצמו, שיעקר הלימוד בה הוא "העיון שבה" היינו לעיין ולפלפל בדבריו הק', וברור שמה שציווה רבינו הק' "ללכת עם תורה" הרי זה רק ע"י עיון, כי 'לחיות' את התורה ולאכול עמה ולישון עמה וכו', זה אינו שייך אלא בלומדה בעיון, וכל אחד כפי ערכו. ומקובלנו מראבר"נ שמאמרם ז"ל "בראתי יצה"ר בראתי לה תורה תבלין" המונה בימינו על הליקו"מ.

אמנם, ציון רבינו הק' היה גם כן שילמדו את הספר ג"כ בבקיאות, ומקובל בידינו מראבר"נ ז"ל כי כוונת רביה"ק בשיחתו הידועה "אני נהר המטהר מכל הכתמים", היא על הלימוד בספר קדוש זה המטהר את האדם מכל הכתמים.

ואפילו עצם אמירת הספר הק' סגולתו גדולה עד מאוד כי הוא מטהר את כל אויר העולם, וידוע מרביה"ק ששייבא את אמירת הוזהר המקדשת את האומרו, ולפי הנ"ל הרי היינו כך.

וב"ה מאז שנוסד ענין העמוד היומי נתחזק אצל אנ"ש ענין הלימוד בספה"ק. וזה דבר פלאי, ובוודאי היה זה אתערותא דלעילא על ענין זה, כי אכן העולם זקוק כהיום יותר מאי פעם לספר הקדוש והנורא הזה, כי בא מועד. ומפליא לראות את ההתעוררות ההולך ומתרבה בכל העולם בלימוד זה.

והעיקר, צריך ללמוד את הספר הקדוש הזה במטרה להתקרב להשי"ת, ומתוך שמחה שזכינו לה, ושיש לנו חלק בכל זה.

(מעובד על פי שיעורו של הרה"ח רבי ש. משה קרמר שליט"א. כנעמד חגיגת סיום "העמוד היומי" ניתן להאזין לשיעור המלא במערכת השבוע של 'אצרות ברסלב' 02-9950000, אידיש, שידורים חיים)

פרשת ויצא

כיצד דבקים בצדיקים?

כשלוּמדים תורה שבעל פה כראוי, משנה גמרא הלכה וכדומה, גורמים לנחת-רוח לתנאים ולחכמים שלומדים את דבריהם, כמוכבא בגמרא שהחכמים השתוקקו שיאמרו דברי תורה בשמם, כי על ידי זה אפילו אחר פטירתם שפתותיהם דובבות בקבר (יבמות צ"ז).

שכן, כאשר אנחנו מדברים בחידושי התורה שלהם, נחשב הדבר כאילו הם בעצמם חיים ומדברים עכשיו את החידושים האלו, וזוהי זכות גדולה לצדיקים שדבריהם יאמרו שוב ויגדלו תורה ודעת ה' בעולם.

גם ללומדים עצמם יש תועלת מוכ, כי על ידי שהם אומרים בפה את תורתו של החכם, נדבקת נפשם בנפשו, כי הנפש תלויה בדבור, כמו שכתוב "ויהי האדם לנפש חיה" ותירגם אונקלוס "לרוח ממללא" (=רוח מדברת).

כך יתפרש הכתוב בפרשתנו בדרך דרוש: "ויהי כשמוע לבן את שמעו יעקב" – אם הלומד 'שומע' בלימודו שיעקב, שהוא החכם שחידש את חידושי התורה, שומע את הלימוד, כי הוא מצפה לכך ששפתותיו יהיו דובבות, כי אז "ויהבק וינשק לו" – רווחו של הלומד נדבקת ברוח החכם – "וישב עמו חודש ימים" – והוא זוכה לישוב הדעת, שיוכל להתחדש בעבודת ה' כל ימיו.

(עפ"י לקוטי מוהר"ן ח"א, יב)

שבת הנוכה באומן
ההרשמה בעיצומה!
ד"ר צדיקים
02-5410100
www.zadikintours.com

החלה ההרשמה לקצוות
לנסיעות חורף השע"ג
נתיבים טורס
סיסות לחו"ל | קברי צדיקים | אירועים חתופים
02-633-8444

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן מוקד הישועות 1-800-81-81-81
להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן
לישועה והצלחה, לרווח ופנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמת חיים

המפיעים											
<p>מדינת עילית - חזשם - בית שמש הר"ר יצחק משה מאיר יואל גבירץ ה"ח הר"ר לוי יצחק גבירץ ה"ח הר"ר יונה שישפורטיש ה"ח</p> <p>תרמו והפיצו 2000 גליונות</p> <p>לכבוד שמת הולדת הבן שיחי' לידים</p> <p>הר"ר פנחס גבאי ה"ח מנכ"ל "דורך צדיקים"</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לרואת להתברר בכל מילי דמיטב</p>	<p>בית שמש הר"ר יצחק יהושע רוסמן ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נתת דקדושה</p>	<p>בית שמש הר"ר יצחק יהושע רוסמן ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נתת דקדושה</p>	<p>בית שמש הר"ר פנחס גבאי ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נתת דקדושה</p>	<p>בית שמש הר"ר אהרן גרושן מנח ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמת הבר-מצוה לבנו עקיבא יוסף י"י</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נתת דקדושה</p>	<p>חיפה משפחת מקנבל ה"ח</p> <p>תרמו והפיצו 500 גליונות</p> <p>לעיר ר' משה בר"ר מאיר ז"ל נלביע י"ד כסלו תשצ"ב</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נתת דקדושה</p>	<p>ירושלים הרה"ח נתן מימון שליט"א</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לע"ת חותנו הרה"ח הרב צבי אריה בן ציון בן הר"ר ישראל אבא רותנפלד זצ"ל נלביע י"א כסלו תשל"ט</p> <p>ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>בית שמש הר"ר יואל פוקס ה"ח הר"ר יהודה פיליפ ה"ח הר"ר אברהם קניג ה"ח</p> <p>תרמו והפיצו 1000 גליונות</p> <p>לכבוד ידדים החשוב ראש ואשון לכל דבר שבקדושה לב ע"ל נלביע רבנו זל אנשי הר"ר בנימין ויצמנדל שליט"א על התמסרותו למען כבוד בית מוהר"ח ז"ל</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות להתברר בכל מילי דמיטב</p>	<p>בית שמש הר"ר אברהם ישעי' גוטמן ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמת נישואי הבת שמת' עב"ל החתן שמעון הלל סופר ה"ח</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נתת דקדושה</p>	<p>בית שמש הר"ר משה חיים אנשי ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמת אחימי בת שמת' עב"ל החתן שלמה אשר קניג ה"ח</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נתת דקדושה</p>	<p>ירושלים הר"ר נתן לוי ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נתת דקדושה</p>	<p>מדינת עילית הר"ר שמעון יצחק גליק ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נתת דקדושה</p>

מקומות אחרונים עובת חתונה באומן!
מחרו והבטיחו מקומכם!
החל מ- \$399
מוקד 'אירו-פנים': 02-800-80-80
רח' מלכי ישראל 16 ירושלים